

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2000-2001

25 januari 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het Programma voor Plattelandsontwikkeling in Vlaanderen, periode 2000-2006

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme, over de toepassing van sociale clausules bij overheidsopdrachten

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme, over de inspanningen van de overheid om het tekort aan vrachtwagenchauffeurs op te vangen

Vraag om uitleg van de heer Mathieu Boutsen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme, in verband met het zwemparadijs van Hengelhoef

Vraag om uitleg van de heer Didier Ramoudt tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme, over de gevolgen van de verkoop van de vakantiecentra Zon & Zee en Hengelhoef voor het sociaal toerisme

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme, over het convenant tussen de Hogeschool Gent en de textielsector

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme, en tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitgave "3 dagen in Brussel - ontdekkingen en evenementen" van het BITC

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 25 januari 2001

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.06 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het Programma voor Plattelandsontwikkeling in Vlaanderen, periode 2000-2006

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Meyer tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het Programma voor Plattelandsontwikkeling in Vlaanderen, periode 2000-2006.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het Programma voor Plattelandsontwikkeling in Vlaanderen voor de periode 2000-2006 werd op 6 oktober 2000 door de Europese Commissie goedgekeurd. Op 22 december 1999 heeft de Vlaamse regering de programmatie inzake de plattelandsontwikkeling goedgekeurd en die op 3 januari 2000 ingediend bij de Europese Commissie. Die heeft het programma onontvankelijk verklaard en een aantal tekortkomingen vastgesteld. Deze nieuwe versie tracht hieraan tegemoet te komen en is intussen door de Europese Commissie goedgekeurd. Nu kan men dus starten met reeds lang decretaal bepaalde vergoedingen in het kader van de gebiedsgerichte verscherping van het MAP.

Het POP geeft voor Vlaanderen uitvoering aan de Europese plattelandsverordening. Het plan geeft het kader aan waarin voor de periode 2000-2006 steun kan worden verleend met Europese cofinanciering. Ingevolge Agenda 2000 maakt het plattelandsbeleid immers als tweede pijler naast het markt- en prijsbeleid, deel uit van het gemeen-

schappelijk landbouwbeleid. Het POP voor Vlaanderen is een kader dat in veel gevallen nog moet worden geconcretiseerd door een aangepaste regelgeving.

Aan de uitvoering van het programma zijn een aantal verbintenissen gekoppeld die de Vlaamse regering heeft onderschreven ten aanzien van de Europese Commissie. Het niet-naleven of onvoldoende invullen van deze verbintenissen kan aanleiding geven tot het blokkeren van de Europese middelen voor het POP. Daardoor zou het programma wel eens niet kunnen worden uitgevoerd.

De Vlaamse regering heeft er zich toe verbonden om tegen eind december 2001 een belangrijke vooruitgang te boeken in de aanduiding van de kwetsbare zones en in de formulering en realisatie van de bindende regelgeving overeenkomstig annex II van de nitraatrichtlijn. Waarom heeft Vlaanderen een dergelijk engagement onderschreven ? Bij bepaalde Duitse deelstaatprogramma's is de Commissie nochtans bereid de uitspraak van het Europees Hof af te wachten en te onderschrijven bij geschillen over de wijze van implementatie van de nitraatrichtlijn.

Hoe wil de Vlaamse regering dit engagement nakomen ? Hoe ver staan de procedures daarvoor ? Wat zijn de gevolgen voor de landbouw ? Dit houdt toch niet in dat heel Vlaanderen kwetsbaar gebied wordt ?

Een tweede reeks vragen betreft de Natura 2000-richtlijn. In het POP staat dat de Vlaamse regering er zich toe heeft verbonden in het kader van de Natura 2000-richtlijn uiterlijk in maart 2001 bijkomende gebieden af te bakenen overeenkomstig de habitatrictlijn en de daaraan gerelateerde wetenschappelijke informatie te verstrekken. Hoe zal de Vlaamse regering dit engagement nakomen ? Wat zijn de kwalitatieve gevolgen voor de landbouwzonering, afgewogen aan het RSV ? Zal de afbake-

De Meyer

ning van het Natura 2000- netwerk gelijk verlopen met de afbakening van de agrarische en natuurlijke structuur, conform de principes en de ruimtebalans van het RSV ? Wat is de timing hiervoor ?

De in het plan vermelde oppervlakte bij maatregel 9.3.5 – nulbemesting en afzien van het gebruik van bestrijdingsmiddelen in kwetsbare zones natuur – die speciaal voor dit soort gebieden bedoeld is, is groter dan wat thans onder Natura 2000 valt. Hoeveel oppervlakte komt voor deze maatregel in aanmerking ? Betekent dit concreet dat alle gebieden die op de kaart in bijlage 11 bij het plan zijn vermeld, als habitatrictlijn zullen worden aangeduid ? Is deze maatregel cumuleerbaar met een beheersovereenkomst botanisch beheer ?

Een derde reeks vragen betreft de vergoedingen. Onlangs keurde de Vlaamse regering het zogenaamde vergoedingsbesluit goed. Voor de vergoedingen die onder voormelde maatregel ressorteren, worden ook andere gebieden vermeld dan degene die nu onder Natura 2000 vallen. Bestaat hier niet het risico dat de Vlaamse regering opnieuw wordt terechtgewezen door de Europese Commissie ? Die stelt immers dat de vergoedingen voor milieu-probleemgebieden uitsluitend zijn bedoeld voor gebieden die onder een communautaire richtlijn vallen en alleen kunnen worden toegekend in vogelrichtlijn- en habitatgebieden. Dreigen de problemen inzake de MAP-vergoedingen zich bij een eventuele klacht niet opnieuw voor te doen ?

Er zijn maatregelen uitgewerkt voor steun aan de investeringen en de installatie in de landbouw. De nieuwe reglementering houdt een aantal verbeteringen in, maar ook een aantal beperkingen. Waarom werd de kapitaalpremie afgeschaft die jonge bedrijven ontvingen bij investeringen voor de verbetering van de structuur van het bedrijf ? Deze eenmalige premie was toch een stimulans om de structuur en dus de leefbaarheid van het bedrijf te verbeteren, te meer daar deze bedrijven reeds een zware financiële last hebben door de overname ervan ?

In de beleidsbrief Landbouw staat dat in financiële steun en/of overheidswaARBorg is voorzien voor investeringen door coöperaties van landbouwers. In het POP staat dat de steunregeling beperkt is tot landbouwbedrijven. Voor de mestverwerking is er enkel steun voor de bouw van bijkomende mestopslagruimte in het eigen bedrijf. Betekent dit dat er geen steun mogelijk is voor de bedrijven die mest bewerken of verwerken in het eigen bedrijf en

voor kleinschalige coöperatieve mestverwerking-sinitiatieven ? En waarom ?

Wat de steun voor installatie betreft, hoe gaat men de bedrijven behandelen die in een potentieel VEN-gebied liggen en die als GEN of GENO zullen worden aangeduid ? Kan men hier al restrictief optreden of moet men wachten tot de afbakening effectief en definitief is gebeurd ?

Artikel 7 van de EU-verordening voorziet in de mogelijkheid om in probleemgebieden het steunbedrag op te trekken van 40 naar 50 percent. Waarom overweegt men deze mogelijkheid niet ?

Tot slot heb ik nog een aantal vragen over de beheersovereenkomst. Hoofdstuk 6 en 9 geven een groot pakket maatregelen weer. Er worden echter zoveel beperkingen opgelegd aan de inschakeling van de landbouw in beheersovereenkomsten, dat het resultaat en de bereidheid tot engagement heel twijfelachtig worden. Zal er in de praktijk iets van de maatregelen overblijven ? Zijn sommige beheersvoorwaarden wel haalbaar, niet alleen voor het waterwingebied, maar ook voor de andere kwetsbare gebieden ?

Maatregel 9.3.9 voorziet in een gefaseerde ontwikkeling van het geïntegreerd plattelandsbeleid. Vanaf 2002 moet dit worden geheroriënteerd, zowel financieel als inzake bevoegdheidsoverdracht, naar de provincies. Bestaat hier niet de vrees dat nog meer landbouwmiddelen een niet-landbouwbestemming zullen krijgen, en in welke mate ? Is er inspraak van het middenveld ? Worden de initiatieven van het middenveld ondersteund ? Hoeveel strijkt Vlaanderen nu uiteindelijk op van de Europese Leader+-kredieten ? Heeft Vlaanderen zich ingeschreven voor andere structurele programma's ?

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil het even hebben over het item plattelandsontwikkeling. In het verleden heeft mevrouw Declercq reeds een vraag terzake gesteld aan minister Landuyt. Het lijkt me dan ook goed zo snel mogelijk een debat te houden over plattelandsontwikkeling, hoevetoerisme, enzovoort.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik sluit me aan bij de vraag van de heer Maes om over dit thema een debat ten gronde te voeren.

De heer Jos De Meyer : Ik heb daar geen enkel probleem mee. Ik ben eveneens vragende partij. De maatregelen werden echter in oktober goedgekeurd. Intussen is het al januari. Na de goedkeuring hoeft men toch geen 6 maanden te wachten voor het debat wordt gevoerd.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijn voorstel is geen verwijt aan de heer De Meyer, het is slechts een aansporing aan de twee ministers om de plattelandsontwikkeling in haar geheel te bekijken.

De voorzitter : De gedachtewisseling over de plattelandsontwikkeling zal door het actualiteitsdebat over het Lambermontbis-akkoord niet plaatsvinden op 31 januari, maar op 14 februari.

Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, wat het engagement van de Vlaamse regering inzake de nitraatrichtlijn betreft, werd de aanduiding van de kwetsbare gebieden water expliciet geëist op straffe van niet-goedkeuring van het voorgelegde plan door de Europese Commissie. Dit engagement loopt trouwens gelijk met de verplichting die Vlaanderen hoe dan ook op zich moet nemen in uitvoering van de nitraatrichtlijn, met name de vierjaarlijkse aanpassing van de kwetsbare zones. Deze verbintenis die aan Vlaanderen is opgelegd in het kader van het POP, gaat dus niet echt verder dan de verplichtingen die Vlaanderen op zich moet nemen in uitvoering van de bestaande nitraatrichtlijn.

In navolging van de omzendbrief van de bevoegde Europees Commissaris, de heer Fischler, heeft het directoraat-generaal Landbouw van de Commissie geëist dat de Vlaamse regering eind 2001 een substantiële vooruitgang zou boeken in de aanduiding van kwetsbare zones overeenkomstig de nitraatrichtlijn, en dat voldoende vooruitgang zou worden geboekt inzake de omzetting in wetgeving van de voormelde richtlijn. In een brief van 7 september 2000 wijst de Commissie erop dat deze deadline soepeler was dan voor de andere lidstaten en dat ze met de bijzondere situatie in Vlaanderen rekening wilde houden.

Het lijkt me logisch dat de Commissie bij bepaalde Duitse deelstaatprogramma's bereid is de uitspraak van het Europees Hof af te wachten en te onderschrijven bij geschillen inzake de wijze van implementatie van de nitraatrichtlijn. Duitsland is immers gedagvaard voor het Europees Hof inzake

de nitraatrichtlijn, wat voor Vlaanderen niet het geval is. De Commissie is dan ook verplicht om in het geval van een rechtsgeding met een lidstaat, de uitspraak van het Europees Hof af te wachten.

Volgens artikel 3 van paragraaf 4 van de nitraatrichtlijn moeten de lidstaten, voor zover ze niet heel hun grondgebied als kwetsbare zone hebben aangeduid, de aangewezen kwetsbare zones om de 4 jaar herzien. De volgende deadline is 20 december 2001. In geval van herziening moet de lidstaat de nieuwe gegevens en bijkomende aanduidingen binnen de 6 maanden meedelen aan de Commissie. Dit zal gebeuren op wetenschappelijke basis, aan de hand van de bekende meetgegevens. We zullen dit doen op basis van de resultaten van de MAP-metingen die worden uitgevoerd door de VMM en van de metingen van het grondwater die worden uitgevoerd door de afdeling Water van Aminal.

Het is dan ook belangrijk dat de landbouwsector zich engageert om goede resultaten te boeken in deze meetnetten. We hebben de voorbije maanden terzake al heel wat campagne gevoerd binnen de sector. Zo hebben we de meetresultaten ter beschikking gesteld en per regio aangeduid waar het wel of niet goed was. De meetgegevens staan op de website van de VMM en worden maandelijks aangevuld met nieuwe metingen. De resultaten voor het grondwatermeetnet werden meegedeeld in een brochure. Ze zijn voor het eerst bekendgemaakt tijdens Agriflora. De resultaten van het oppervlaktewatermeetnet en het grondwatermeetnet kunnen worden gebruikt als voorlichtingsmateriaal. Zo kunnen we vermijden dat uitgebreide gebieden worden aangeduid.

Europa eist nog steeds dat heel Vlaanderen als kwetsbaar gebied wordt erkend. We moeten dan ook via meetgegevens proberen bewijzen dat we ons kunnen beperken tot een aantal welbepaalde gebieden. Dit heeft tot nu toe een aantal heroïsche discussies met de Europese Commissie opgeleverd, onder meer inzake de goedkeuring van het POP.

Ook de invulling van de habitatrictlijn werd uitdrukkelijk geëist door de Europese Commissie als antwoord op de omzendbrief van Europees Commissaris Fischler. Hoe dan ook is het Vlaams Gewest verplicht om bijkomende habitatrictlijngebieden aan te duiden. De Commissie voert momenteel een formele procedure tegen Europa. De deadline van maart 2001 is volgens de Commissie gelijk voor alle lidstaten. De goedkeuring wordt normaal pas gegeven op het moment dat men zeker is van het engagement van de regeringen.

Dua

De aanmelding van de gebieden in het kader van de habitatrichtlijn verloopt volgens de timing. We houden ons dus aan ons engagement.

Voor de invulling van de Natura 2000-gebieden heeft de lidstaat zelf de nodige vrijheid. Europa beoordeelt ons meer op de behaalde resultaten. Voor Vlaanderen is het de bedoeling invulling te geven aan de Natura 2000-gebieden door middel van de afbakeningen en van de horizontale maatregelen die via een wijziging van het decreet natuurbehoud worden veilig gesteld in het decreet. We hebben gekozen voor deze benadering om de eenheid van beleid maximaal te bewaren en om de rechtszekerheid en de doorzichtigheid van wetgeving te garanderen.

De Vlaamse administratie en het Instituut voor Natuurbehoud hebben op grond van die criteria op wetenschappelijke wijze gebieden afgebakend om aan die vereisten te voldoen. Er is een lijst van gebieden die moeten worden aangemeld bij de Europese Commissie. Wat de habitatrichtlijngebieden betreft zitten we in de eindfase. Inzake de vogelrichtlijngebieden moet nog wat wetenschappelijk onderzoek gebeuren. Het is ook de bedoeling een aantal anomalieën uit de huidige habitatrichtlijnen te verwijderen en uitbreidingen te realiseren waar nodig.

Er bestaat geen echt eenduidig verband tussen de Natura 2000-gebieden, of gebieden die aan de Europese Commissie als van communautair belang kunnen worden voorgesteld enerzijds en agrarische probleemgebieden en gebieden met specifieke beperkingen op milieugebied anderzijds. Niet in alle Natura 2000-gebieden is een nulbemesting noodzakelijk. Op grond van milieukwaliteitsvereisten van andere wetgeving, met inbegrip van Europese richtlijnen, kan het echter nodig zijn lagere of nulbemestingsniveaus in bepaalde gebieden op te leggen. Er bestaat ook geen eenduidig verband tussen de oppervlakte waarin het RSV voorziet voor de natuurlijke en agrarische structuur en de oppervlakte Natura 2000-gebieden die moeten worden aangewezen. Deze procedures moeten los van elkaar worden gevoerd.

Een habitat- en een vogelrichtlijngebied voldoen aan wetenschappelijke criteria. Daarnaast zijn er de afbakeningsprocedures waarbij afwegingen moeten worden gemaakt tussen agrarische natuurstructuur, enzovoort. Dit betekent niet dat er geen verband bestaat : een waardevol habitatgebied zal uiteraard gelegen zijn in de gewenste natuurstruc-

tuur en zal uitsluitend leiden tot een VEN, een IVON of een groene bestemming in het RSV.

Wat de vergoedingen betreft, zijn we ervan overtuigd dat we een goed compromis hebben gevonden, tenzij u overweegt zelf een klacht in te dienen of met uw vraag de bedoeling hebt een klacht uit te lokken. Ik hoop dat dit niet het geval is.

De heer Jos De Meyer : Ik vind dit een nogal flauwe opmerking, rekening houdend met het verleden.

Minister Vera Dua : Mijnheer De Meyer, we moeten ons er altijd van bewust zijn dat alles wat over Europese materies wordt gezegd, altijd door de Commissie wordt gelezen. Ik wil dan ook een zeer goede juridische nota voorbereiden voor het globale debat.

De premie bij een investering ter gelegenheid van de eerste vestiging is niet behouden in de VLIF-regelgeving. De differentiatie inzake steunverlening hield in de oude regelgeving gedeeltelijk verband met de leeftijd van de aanvrager, maar bij de nieuwe regelgeving was dit geen optie. Er werd geopteerd voor een differentiatie naargelang de aard van de investering. Voor investeringen in leefmilieu, diversificatie en energiebesparing wordt significant meer steun verleend dan voor de gangbare. Aangezien men aanneemt dat vooral jonge tuin- en landbouwers vatbaar zijn voor een heroriëntering van hun bedrijf, zal vooral deze categorie meer steun krijgen.

Bij de uitwerking van de nieuwe VLIF-regelgeving ging men ervan uit dat de uitgaven dezelfde omvang mochten hebben als voordien. Als aan de jonge landbouwers ook nog een verhoogde investeringssteun zou worden toegekend, dan zou die ook elders kunnen worden gereduceerd.

Tot slot kunnen personen die zich vestigen in de sector voortaan een vestigingspremie krijgen. Het invoeren van een vestigingspremie bij de overname van een bestaand bedrijf is medebepalend geweest voor het niet behouden van een verhoogde steun bij investeringen. De essentie is dat jonge land- en tuinbouwers niet minder zullen worden gesteund bij de vestiging dan voorheen. Er zal zelfs meer steun zijn als ze extra investeringen doen inzake milieu.

Wat de steun voor coöperaties en mestverwerking betreft, voorziet het POP naast de steun voor investeringen in landbouwbedrijven en de vestiging van jonge landbouwers ook in steun voor de verbe-

Dua

tering van de verwerking en afzet van land- en tuinbouwproducten. In dit kader kunnen ook coöperaties in aanmerking komen voor steun. Bovendien voorziet de nieuwe VLIF-regelgeving in Vlaamse steun voor coöperaties voor afzet, verwerking en dienstverlening. Deze steun heeft de vorm van een rentesubsidie van 4 percent gedurende 7 of 10 jaar. Er wordt ook een waarborg verleend. Er wordt echter geen steun verleend voor de opslag, bewerking en verwerking van mest op bedrijfsniveau en voor de coöperatieve initiatieven terzake. Ik vind dit ook spijtig, maar mest en in het bijzonder mest afkomstig van een landbouwbedrijf wordt niet beschouwd als een landbouwproduct, maar als een afvalstof. Het principe 'de vervuiler betaalt' wordt hier in acht genomen.

Tijdens de bespreking met de Europese Commissie over het POP werd gesteld dat steun aan het individuele bedrijf voor mestopslag, -bewerking of -verwerking moest worden uitgesloten omdat bedrijven die momenteel over onvoldoende opslagcapaciteit beschikken, in overtreding zijn.

Uw vraag over het restrictief optreden bij het verlenen van vestigingssteun lijkt me zonder voorwerp. Voor zover ik weet wordt niet restrictief optreden bij het verlenen van vestigingssteun.

Vlaanderen heeft geen probleemgebieden in de betekenis die dit begrip heeft in de Europese verordening. In deze context is het verlenen van verhoogde steun dus niet aan de orde. Dit neemt niet weg dat het POP maatregelen inhoudt die enkel uitwerking hebben in gebieden met een specifieke beperking. Via deze kanalen kunnen bedrijven, die zich in deze gebieden bevinden, een hogere steun genieten.

Wat de beperkingen betreft die zijn opgelegd in het kader van een landbouwmilieumaatregel, met als gevolg een mogelijke beperking van de respons van de landbouwsector, zijn de mogelijkheden voor beheersovereenkomsten zowel op het vlak van natuurontwikkeling als op het vlak van milieumaatregelen in de landbouw relatief ruim. Ik zie geen reden om te twijfelen aan de verwachte resultaten en aan de bereidheid tot engagement van de landbouwers. De haalbaarheid van de beheersvoorwaarden is ook voor de beheersovereenkomst kwetsbaar gebied water vrij realistisch. De vooropgestelde nitraatresiduwaarden zijn mits de nodige inspanningen in de meeste gevallen haalbaar. Dit is trouwens bewezen door partiële onderzoeksresultaten terzake. Ongeveer 70 percent van de geanaly-

seerde percelen hebben een nitraatresidu dat lager ligt dan de 90 kilogram nitraatstikstof per hectare. Ik kan u meedelen dat bij een eerste stand van zaken ongeveer 4000 beheersovereenkomsten zullen worden afgesloten – water of natuur – in het kader van het MAP. De andere moeten we geleidelijk aan opbouwen, maar op deze is men massaal ingeschreven.

Ik moet daar wel bij vermelden dat we in een zeer uitzonderlijke situatie zitten. We hebben alles gedaan wat mogelijk is om die vergoedingen – 2000 – toch uit te kunnen betalen. Daarvoor hebben we de analysetermijn verlengd, ook omdat het besluit er zo laat was. Het zou dus kunnen dat de resultaten dit jaar relatief gunstiger zijn dan volgend jaar omdat we de metingen later hebben toegelaten. Met andere woorden, hoe meer het geregend heeft, hoe minder nitraat men vindt in de grond. Daarom wil ik me niet te veel vastpinnen op die 70 percent. Dat is het huidige resultaat. We zullen nu moeten afwachten wat de situatie volgend jaar in een normale meetprocedure zal zijn. Ik heb wel het gevoel dat de mensen zeer goed beseffen dat ze hun best moeten doen omdat ze anders hun geld niet krijgen. Dat is dus wel een belangrijke stimulans.

Dan kom ik nu op het punt van de fasering en de financiële impact van het geïntegreerd plattelandsbeleid en de verschuiving van middelen van landbouw naar niet-landbouw. Een van de uitgangspunten van het nieuwe Europese plattelandsbeleid is een multifunctioneel platteland en een multifunctionele landbouw. Dat is de essentie van dat plattelandsbeleid. De verbreding van zowel de landbouw als de plattelandsfunctie impliceert dat financiële middelen een bredere aanwending kunnen krijgen. Ook in het Vlaamse plattelandsprogramma is deze beleids optie opgenomen.

De mate waarin de middelen al dan niet rechtstreeks ten goede komen aan de landbouwers, is natuurlijk sterk afhankelijk van gebied tot gebied. Hoe meer de landbouwsector nog de echte ruggengraat uitmaakt van een plattelandsgemeenschap, hoe meer middelen rechtstreeks aan de landbouwers ten goede zullen komen.

Een van de redenen waarom vanaf 2002 is gekozen voor een heroriëntatie van de bevoegdheidsverdracht naar de provincies, is net de ervaring op intermediair bestuursniveau inzake gebiedsgerichte werking en de samenwerking met het middenveld. In die zin wordt verwacht dat de samenwerking tussen de provincies en het middenveld verder zal gaan dan louter het mogelijk maken van inspraak. Het opnemen en ondersteunen van initiatieven die

Dua

uit het middenveld ontstaan en voldoen aan de doelstellingen van het verbreed plattelandsbeleid, zullen zeker aan de orde komen.

Er is wel een element waarvoor we momenteel nog niet zo goed zitten met betrekking tot de multifunctionaliteit van het platteland. Het gaat met name om het feit dat er van de andere ministers onvoldoende initiatieven komen om bijkomende middelen ter beschikking te stellen voor dat plattelandsbeleid. Dat zal echter ook wel in het globale debat aan bod komen.

Ten slotte wil ik het nog hebben over het aandeel van Vlaanderen in de Europese Leader+-kredieten. Het communautaire initiatief Leader+ wordt gezamenlijk gefinancierd door de lidstaten en de EU. Voor het totale Leader+-initiatief was door de EU voor de periode 2000-2006 initieel 2020 miljoen euro voorgesteld, waarvan bij de indicatieve verdeling over de lidstaten 15 miljoen euro als bijdrage voor België werd ingeschreven. Dat is natuurlijk iets heel anders dan het POP. Na indexatie ging het om een bedrag van 15,9 miljoen euro. Dat komt vanuit het EOGFL, afdeling Oriëntatie.

Voor het communautair initiatief Leader+ wordt binnen België enkel voor het Vlaams en voor het Waals Gewest een programmering ingediend. De verhouding is als volgt : 27 percent voor het Vlaams Gewest en 73 percent voor het Waals Gewest. Het gaat immers om een project dat meer kan worden toegepast in Wallonië. Op basis van de criteria hebben we al heel goed moeten zoeken om er toch iets uit te halen.

Hoe zit het dan met de betrokkenheid van Vlaanderen bij andere structurele programma's van de EU ? Ik verwijs hiervoor naar de verordening 12/60/99 houdende algemene bepalingen inzake structuurfondsen. In deze verordening werden nieuwe bepalingen inzake structuurfondsen vastgesteld. Het aantal communautaire initiatieven werd herleid van dertien tot vier : Interreg, Urban, Equal en Leader+. Voor deze vier initiatieven zijn of worden programma's uitgewerkt voor het Vlaams Gewest. De minister bevoegd voor landbouwbeleid werd door de Vlaamse regering gelast het Leader+-programma uit te voeren. De rest zit dan bij andere ministers.

Ik heb geprobeerd om hier en daar wat dieper in te gaan op een aantal vragen. Ik ben er mij uiteraard van bewust dat voor sommige zaken een breder

debat voor nog meer verduidelijking zou kunnen zorgen.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Mijn repliek zal bijzonder kort zijn. Ik zal me beperken tot zes korte puntjes.

Inzake de nitraatrichtlijn hebt u als minister van Landbouw de morele verplichting om alle nodige inspanningen te leveren om te voorkomen dat de kwetsbare gebieden zouden worden uitgebreid en zeker ook om te voorkomen dat geheel Vlaanderen een kwetsbaar gebied zou worden. Op uw schouders rust een zware verantwoordelijkheid.

Inzake de Habitatrichtlijn, afbakening Natura 2000, heb ik u verschillende keren horen verwijzen naar het Instituut voor Natuurbehoud. We moeten toch wel opletten dat men dit niet te eenzijdig benadert. In ieder geval moet de administratie Land- en Tuinbouw daar op een ernstige manier bij worden betrokken.

Ik blijf er ook voor pleiten dat minstens gelijktijdig de afbakening zou gebeuren van de agrarische structuur van de 750.000 hectare die voorzien zijn voor beroepslandbouw.

Minister Vera Dua : Mijnheer De Meyer, voor alle duidelijkheid : het gaat hier over de gelijktijdige afbakening van de agrarische en de natuurlijke structuur.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de minister, ik vrees alleen het volgende. Als wat nu bezig is, verder voorafgaandelijk gebeurt, dan zou dat wat u hebt gezegd bij Agriflora – 650.000 hectare voor beroepslandbouw – wel eens realiteit zou kunnen worden en zou het niet alleen een lapsus zijn geweest.

Ik blijf voorts ook pleiten voor een verhoogde steun aan jonge landbouwers. Het is belangrijk dat er verder wordt onderzocht wat op dit vlak de mogelijkheden zijn. Ik noteer voorts ook uw engagement om steun voor mestverwerking of -bewerking opnieuw ter sprake te brengen.

Wat betreft de beheersovereenkomsten ging mijn bezorgdheid vooral naar de beheersovereenkomsten in verband met botanisch beheer, waarvan men mij zegt dat die uitermate complex zijn en weinig realistisch. Wat betreft het plattelandsbeleid en de middelen in het algemeen daarvoor, is het in-

De Meyer

derdaad belangrijk dat u samen met ons de andere ministers ervan overtuigt dat ze zich ook op dat vlak financieel moeten engageren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

De vergadering wordt geschorst tot de volgende minister hier aanwezig is.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.43 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 15.31 uur.*

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme, over de toepassing van sociale clausules bij overheidsopdrachten

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Decaluwe tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme, over de toepassing van sociale clausules bij overheidsopdrachten.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sinds enkele jaren werden in de regelgeving met betrekking tot overheidsopdrachten sociale clausules ingevoerd. Vooral in de sectoren Huisvesting en Openbare Werken moet worden nagegaan of bij bouwprojecten in een opleiding kan worden voorzien, bij voorkeur voor langdurig werklozen, zodat die mensen op termijn in de arbeidsmarkt kunnen worden geïntegreerd. Ik heb een reeks schriftelijke vragen gesteld over een eerste tussentijdse evaluatie daarvan. Daaruit bleek dat de concrete resultaten van het gebruik van sociale clausules niet spectaculair zijn.

Ik geef twee voorbeelden van deze problematiek. Het eerste is dat van de administratie Wegen en Verkeer van het departement Openbare Werken. Daar bedraagt de totale waarde van de aannemingen waarop de sociale clausules van toepassing zijn, een goede 200 miljoen frank. Ondanks de boetes waarin is voorzien bij niet-naleving, en ondanks de medewerking van de VDAB en de ernstige inspanningen van de aannemers zelf, bleek het niet zo gemakkelijk te zijn om de contracten op duurzame wijze in te vullen. Bij een totaal bedrag van 200

miljoen frank werden slechts een dertigtal werklozen ingeschakeld.

Er werd gesteld dat, aangezien de eerste contracten half september 2000 ten einde liepen, het nog te vroeg was om definitieve conclusies te trekken. Minister Stevaert antwoordde me dat uit tussentijdse evaluaties met de aannemers, de administratie en de VDAB wel al duidelijk bleek dat de tewerkstellingsclausules, gezien de huidige ontwikkelingen op de arbeidsmarkt, moeilijk haalbaar zijn voor de aannemers.

Met betrekking tot de bevoegdheid Sociale Huisvesting kreeg ik een uitgebreid antwoord van minister Sauwens, waarin de projecten werden opgesomd waarbij sociale clausules in overheidsopdrachten werden opgenomen. Ook daar bleek het bij een globale evaluatie allemaal niet zo spectaculair te zijn. Men noemde het : 'geen onverdeeld succes, noch qua omvang, noch qua resultaten'. Toch blijkt uit de ervaringen van een aantal bouwmaatschappijen dat er nieuwe projecten komen en resultaten worden bereikt als de bouwmaatschappijen zelf enthousiasmerend werken.

Eén van de redenen van deze interpellatie is dat er zowel bij Huisvesting als bij Openbare Werken enorm grote regionale verschillen zijn. In Oost-Vlaanderen zou de bouwsector resoluut tegen de inlassing van sociale clausules zijn. We zien dan ook dat het bij de socialebouwmaatschappijen geen succes is. In Limburg blijkt de medewerking van de aannemers en de bouwmaatschappijen dan weer heel positief te zijn. Ze stimuleren daar elkaar, zodat er concrete resultaten komen.

De cursisten die door de sociale clausules een opleiding genieten en werkervaring opdoen, evalueren het systeem positief. Toch resulteert het slechts in een kortstondige tewerkstelling, zodat het sop de kool niet waard is.

Eén van de grootste hinderpalen voor het inlassen van sociale clausules in overheidsopdrachten is de behoefte aan timing en teamwerk. Ondanks de goodwill van diverse betrokkenen blijft het moeilijk om een jaar vooraf te plannen. Dat probleem vloeit voort uit de aanbesteding van overheidsopdrachten. Tegen de tijd dat de werken kunnen starten, komt de timing niet meer overeen met die van de werklozen. Dat probleem zou moeten worden opgevangen bij de vooropleiding en de rekrutering van de kandidaat-stagiairs.

De VDAB erkent dat het zeer demotiverend werkt als een vooropleiding en een werkstage niet naad-

Decaluwe

loos aansluiten op een concrete tewerkstelling. De VDAB laat weten : 'We hopen dat de vernieuwde aanpak deze storingen minimaal zal maken.' De zogenaamde trajectwerking is een klantgerichte benadering. Dat betekent dat er zoveel mogelijk wordt gewerkt ten behoeve van de werkgevers én de werkzoekenden. Daarom speelt de VDAB een cruciale rol. Vroeger werd weleens gewerkt met weinig doelgerichte opleidingen. Luidens de mensen van de VDAB zal in de toekomst echter actiever en directer worden gewerkt.

Voor de sociale clausules bestaat er, al naargelang van de provincie, meer of minder interesse bij de aannemers en de syndicale kamers van het bouwbedrijf. In West-Vlaanderen valt de balans vrij positief uit, in Oost-Vlaanderen is hij totaal negatief, en in Limburg zeker positief.

Er wordt gezegd dat de procedure voor overleg tussen de betrokkenen te arbeidsintensief is. We weten bovendien dat de – gelukkig – lage werkloosheidsgraad in sommige regio's negatief inwerkt op deze problematiek. Er zou bij het doelpubliek te weinig motivatie bestaan voor een opleiding. Dat komt ook omdat men weet dat het vaak tot niets leidt. Ook de invoering van de veiligheidscoördinator en de bijbehorende reglementering leidt ertoe dat aannemers, zowel bij Openbare Werken als in de socialehuisvestingssector, zich terughoudend opstellen omdat het extra aandacht vraagt. Ten slotte stellen we in de huisvestingssector vast dat er vanwege de steden en gemeenten een overbevraging is in hun bestekken, zodat er geen kandidaten overblijven voor socialebouwmaatschappijen.

Een algemene conclusie zou kunnen zijn dat sociale clausules het best kunnen worden ingelast bij aanbestedingen voor grotere repetitieve renovatieprojecten. Het einddoel moet niet een kortstondige eenmalige tewerkstelling zijn, maar een praktijkervaring, die dan weer moet resulteren in een duurzame ontwikkeling.

Het is belangrijk dat de VDAB meer dan ooit aandacht besteedt aan een geïndividualiseerde benadering door middel van trajectbegeleiding. Er zouden meer alternerende werkstages moeten worden georganiseerd.

Uit al deze contacten blijkt dus dat de tussentijdse evaluaties niet wijzen op een onverdeeld succes. We zien echter ook dat de meesten positief staan

tegenover de problematiek, en er iets aan willen doen. Dat geldt zeker voor de VDAB.

Mijnheer de minister, de doelgroep wordt steeds kleiner, zij het in de ene regio wat sneller dan in de andere. Voornamelijk de minder werklustigen blijven over. Welke initiatieven kunnen nog worden genomen om de sociale clausules nieuw leven in te blazen ? Kan er bij het toepassen van de sociale clausules sprake zijn van een differentiatie volgens sector en doelgroep ? Eenvormigheid is immers niet haalbaar.

Kan trajectbegeleiding met wat extra steun positief worden gestimuleerd ? Als de boetes toch niet worden toegepast, dan zullen aannemers er immers niet meer van wakker liggen. Welke termijn wordt vooropgesteld voor een definitieve evaluatie – dit waren slechts tussentijdse – en wanneer zullen initiatieven worden genomen voor een aanpassing van het systeem ?

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het systeem van sociale clausules werd ontworpen op het ogenblik dat een aantal mensen op de arbeidsmarkt konden worden ingeschakeld in de bouwsector. Dat was het uitgangspunt.

In de huidige situatie blijkt echter dat er geen arbeidskrachten beschikbaar zijn om in de sector te worden opgenomen. Zelfs bij de opleidingscentra van de VDAB bieden nog weinigen zich spontaan aan voor een opleiding. De sector heeft dus te kampen met een te laag aanbod van arbeidskrachten, ondanks de zware inspanningen van de VDAB om mensen te mobiliseren voor een opleiding. Opleidingen worden immers gevolgd op basis van vrijwilligheid. Vooral de sociaal zwak staande werklozen zijn niet zo happig op een opleiding.

Het inbouwen van een verplichting op een moment van schaarste ligt moeilijk. Het zou blijk geven van een pragmatische aanpak een systeem te herzien dat destijds werd ingevoerd met een welbepaald doel, maar niet helpt om dat doel te bereiken. Er moet dus geen sprake zijn van een activering, maar van een herziening van het systeem. Dat is een andere benadering dan die van de heer Decaluwe.

Het moet ook gezegd dat dit concept al van in het begin problematisch was. Gezien de risico's die deze sector kent, en de eisen die er gesteld worden inzake veiligheid, is het begrijpelijk dat het voor aannemers moeilijk ligt om mensen in te schakelen

Laverge

die geen enkele ervaring hebben. Dat verhoogt immers drastisch de risico's op de werf. Een bedrijfsleider in de bouw die mensen met onvoldoende vaardigheden inschakelt, is bij een ongeval hoofdelijk verantwoordelijk. Als het slecht afloopt, wordt hij bovendien correctioneel vervolgd. Dat wordt wel eens vergeten. Het beperkt de mogelijkheden van integratie in deze sector.

Ik vraag om een herziening van het systeem, waarbij het wordt bekeken in functie van de realiteit en van de risico's. Dat werd ten tijde van de invoering van de sociale clausules geheel over het hoofd gezien. De sociale clausules zijn dan ook bij een groot aantal werken niet toepasbaar. We hoeven zo'n regeling niet in stand te houden.

De voorzitter : Mijnheer de minister, de heer Decaluwe vraagt om een evaluatie, de heer Laverge vraagt om een herziening. Hebt u een inzicht in wat de wetgever destijds bedoelde, en of dat nu nog toepasbaar is ? Een evaluatie kan gaan over de vraag of iets goed is toegepast, maar ook over de noodzaak aan het systeem. Ik ben geen voorstander van een gedoogbeleid, op geen enkel vlak. De wet leidt tot verplichtingen. Als men de wet niet toepast, moet men haar wijzigen, maar gedogen is niet houdbaar.

Met minister Van Mechelen hadden we een gelijkwaardige discussie over steunmaatregelen. Door de gewijzigde arbeidsmarkt worden die budgetten nu aan opleiding gespendeerd. Men kan ook de noodzaak evalueren. Is de situatie in die mate gewijzigd dat de noodzaak die toen bestond, is weggevallen ?

Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, collega's, we verkeren in een andere sociaal-economische context en hebben een andere arbeidsmarkt dan de toenmalige wetgever. De doelstelling blijft dezelfde : achtergestelde groepen inschakelen in de arbeidsmarkt. Is het instrument nog actueel genoeg ?

Ik vind dat we de clause nog moeten activeren en evalueren om ze te kunnen bijsturen. Misschien kunnen we daarover een consensus bereiken. Is het vandaag nog verantwoord om boetes op te leggen, ook als de VDAB zelf vindt dat een bedrijf gedaan heeft wat het kon ? Het is frustrerend om boetes op te leggen als er geen kandidaten gevonden worden. Dit komt steeds vaker voor, wat wil zeggen dat het systeem onder spanning staat.

De sector moet rekening houden met het ongevalsrisico bij interimwerk. Men moet voorzichtig zijn in verband met veiligheidsrisico's. Ik sta open voor elk idee en discussie daarover.

Dit is een goed moment om een en ander te evalueren en bij te sturen, want we bevinden ons op dit moment in sectorale onderhandelingen. Het Vlaams beleid heeft een ondersteunende functie. Onze middelen gaan naar consultants en human resource managers. Binnen de actieprogramma's ter bestrijding van de knelpuntvacatures moeten we goede afspraken maken met de bedrijfswereld. De ondernemingen moeten extra inspanningen leveren. We moeten elkaar proberen te vinden om de sociale clausules in te vullen. In de bouwsector is het alle hens aan dek geblazen om het bouwpoolstelsel te geven. Dat lost zowel het interimprobleem als het activeringsprobleem van de sociale clausules op. Gelet op de krappe arbeidsmarkt is dit het ideale moment om de sociale doelstellingen te realiseren.

We mogen niet zo hard zijn als de heer Decaluwe. We mogen er niet van uitgaan dat er te weinig werklustigen zijn omdat de doelgroepen kleiner worden. Dat is niet mijn redenering. De doelgroep is gewoon duidelijker geworden, en dus kunnen we ons er specifieker op richten. Dat doen we in samenspraak met de sectoren in het licht van de komende onderhandelingen. De sectoren hebben zichzelf via het federale interprofessionele akkoord al stimulansen opgelegd. Er is de niet te onderschatten opleidingsdoelstelling van 1,6 procent en de inschakelingsdoelstelling van 0,1 procent. De ondernemingen leveren wel degelijk opleidingsinspanningen voor moeilijk te plaatsen groepen. In dat onderhandelingskader kunnen we de sociale clausules wellicht activeren. Extra steun moet van de sectoren en de overheid samen in de vorm van stimulansen en projecten komen.

Een grote algemene evaluatie zal de problemen nog eens aantonen. Na de onderhandelingen moeten we nagaan in welke mate we het systeem moeten heroriënteren. Ik ben ervan overtuigd dat we voor de allermoeilijkst te plaatsen groepen het idee van de 'invoegafdeling' in elk bedrijf meer gestalte moeten geven. De Vlaamse regering heeft dat idee al in een uitvoeringsbesluit gegoten. Dit vermengt de sociale economie met de klassieke. Dat kan ook in de bouwsector. Als dat systeem werkt, is de discussie over de sociale clausules overbodig. We moeten de sectorale onderhandelingen ten volle benutten om over zes maanden de invoegafdeling te kunnen evalueren.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Mag ik nog uw timing kennen ?

Minister Renaat Landuyt : Ik volg de timing van de sectorale onderhandelingen. Tegen de helft van dit jaar moeten ze rond zijn. Dan weten we welke sectoren mee in het nieuwe systeem willen stappen, en misschien weten we dan ook hoe het staat met de invoegafdeling. Als de bedrijfswereld daaraan meedoet, worden de clausules overbodig. Ik herhaal mijn uitnodiging aan Unizo en de Bouwfederatie.

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge : Mijnheer de minister, u weet dat ik een fel voorstander ben van interimarbeid in de bouw. Dat heeft niets met de veiligheid te maken. De sector voelt zich niet bijster gelukkig omdat bijna 40 percent van de afgestudeerden ergens anders belandt of er vroeg of laat uit verdwijnt. Interimarbeid kan daarvoor een oplossing zijn, ook omdat de bouw golfbewegingen kent. Een deel van de vakkennis kan op die manier worden behouden.

Momenteel kunnen werkzoekenden via interimkantoren nooit in de bouw belanden. Zelfs een opleiding in de sector kunnen ze niet volgen. We moeten daar nog eens over praten. De veiligheid is natuurlijk een speciaal aspect in deze sector, maar vormt geen reden om de discussie uit de weg te gaan.

Minister Renaat Landuyt : De formule van een bouwpool lijkt me een goede oplossing.

De heer Jacques Laverge : Het probleem bestaat in elk geval.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme, over de inspanningen van de overheid om het tekort aan vrachtwagenchauffeurs op te vangen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Huybrechts tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme,

over de inspanningen van de overheid om het tekort aan vrachtwagenchauffeurs op te vangen.

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de minister, collega's, volgens de Vlaamse Wegvervoerdersvereniging SAV zouden er in Vlaanderen 4.500 vrachtwagenchauffeurs te weinig zijn. Om dit tekort op te vangen werd met de transporteurs een contract afgesloten om met de steun van de overheid 250 jongeren voltijds in dienst te nemen en 200 stageplaatsen te creëren. Een ander middel zou kunnen zijn oudere chauffeurs aan te werven als opleider. Er werd ook nog voorzien in speciale inspanningen voor vrouwen en migranten.

Wat houden die speciale inspanningen precies in ? Gaat dat over een premie voor vrouwen en migranten die vrachtwagenchauffeur willen worden ? Welke initiatieven werden al uitgewerkt zodat werkzoekenden uit het Brussels en het Waals Gewest – als daar een overschot bestaat -, na een opleiding, ook in Vlaanderen aan de slag kunnen ? Wat zou zo'n opleiding inhouden ?

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de minister, ik heb het maandverslag van de VDAB hierover gelezen. De opleiding tot vrachtwagenchauffeur bestaat niet eens. Men heeft het over 'werknemer in het verkeer'. Ik veronderstel dat het om alle soorten chauffeurs en voertuigen gaat. Volgens de VDAB heeft de privé-sector slechts 1.100 werknemers in het verkeer nodig. Dat is een groot verschil. Er bieden zich wel 4.433 niet-werkende werkzoekende 'werknemers in het verkeer' aan op de markt. Het aanbod bereikt min of meer de vraag. Hoe moet men die cijfers nu interpreteren ? Is er sprake van een slechte communicatie tussen de beroepssector en de VDAB ?

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Wat uw antwoord ook zal zijn, mijnheer de minister, ik juich de inspanningen voor vrouwen en allochtonen zeker toe.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de minister, dit onderwerp interesseert me, want deze situatie doet zich ook voor in de autobus- en autocarsector. De redenen voor de tekorten moeten een beetje

Ramoudt

dieper worden gezocht. Het ontbreken van een sociaal statuut voor de chauffeurs en de voorbijgestreefde werkvoorwaarden zijn er niet vreemd aan. We zijn afhankelijk van een Europese regeling. Dat maakt het niet eenvoudiger. We moeten constant rekening houden met de andere EU-landen. Trouwens, er zijn ook nog niet-EU-landen die graag chauffeurs naar hier zouden sturen. Polen is zo'n land.

We hebben er alle belang bij om voor een goede opleiding en een statuut voor de chauffeurs te zorgen. Momenteel wordt een chauffeur ingeschreven als handlanger. Men moet helemaal geen diploma hebben om chauffeur te worden, enkel een rijbewijs. De sector krijgt dan ook alle soorten mensen over de vloer, die niet altijd een positieve invloed op het imago van het beroep hebben. De overheid zou werk kunnen maken van opleiding en bijscholing.

De leeftijd van de kandidaten vormt soms een probleem. Ze zijn namelijk vaak te jong. Een maand na de leeftijd van achttien jaar kan men na de voorgeschreven proeven al een rijbewijs van vrachtwagenchauffeur halen. Men wordt zomaar de weg op gestuurd met 30 tot 40 ton achter zich. De gevolgen daarvan lezen we in de krant. Het gebrek aan ervaring is schokkend en onverantwoord. Ik weet dat dit een federale kwestie is, maar de gewesten en de federale overheid moeten samen een oplossing zoeken voor een degelijke opleiding en voor de instapleeftijd.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, ik ben verheugd dat de sprekers zo bezorgd zijn over de werkgelegenheid voor allochtonen en over het sociaal statuut van de chauffeur. De wereld staat op zijn kop : het Blok pleit voor de integratie van allochtonen en de liberalen pleiten voor een sociaal statuut !

De Beroepsvereniging voor Wegvervoerders maakte deze zomer bekend dat ze 4.000 werknemers nodig had. Ze wou die op een ruime Europese markt zoeken. We hebben onmiddellijk gereageerd. De cijfers stemden niet overeen met de gegevens van de VDAB, al krijgt de VDAB natuurlijk niet alle aanvragen en aanbiedingen binnen.

Ik heb alle sociale partners bijeen geroepen, zowel de werkgevers als de werknemers, om samen te onderzoeken of alle Vlaamse instrumenten wel wer-

den benut en welke delen van de arbeidsmarkt we nog beter konden aanspreken. Eerst werd wat ruzie gemaakt en gedebatteerd, maar het resultaat is een heel goed sectoraal akkoord. De transportsector is een van de vier sectoren waarmee ik als minister van Economie een afspraak heb gemaakt over het werkgelegenheidsbeleid. Er zullen 250 jongeren worden aangeworven en we bieden 250 stageplaatsen aan tussen 1 december 2000 en 31 oktober 2003. Om de zes maanden wordt alles geëvalueerd. Heel belangrijk is dat we hebben afgesproken om het probleem met de becijfering samen met de werkgevers en werknemers uit te klaren.

Heel belangrijk is ook dat we ons voorbereiden op een samenwerking met Wallonië en Brussel. Het is de bedoeling om eerst de Vlaamse arbeidsmarkt uit te putten en ons daarna te richten op de rest van België. De vragen die worden gesteld over eventuele migratie komen bijgevolg veel te vroeg.

Ik ben heel trots op het akkoord. We hebben ook afgesproken met de werkgevers en werknemers om alles te doen voor de aanwerving van vrouwen. In vele gevallen is het probleem daarbij te wijten aan het gebrek aan sanitaire voorzieningen. Er zullen ook inspanningen worden geleverd voor de aanwerving van allochtonen en op het vlak van de situatie op de werkvloer. De werkvloer is voor de vervoersbedrijven natuurlijk een bijzonder probleem : het werk gebeurt immers in de vrachtwagens en die bevinden zich op de wegen.

De werkgeversorganisaties hebben er ons op gewezen dat firma's die inspanningen leveren voor het inschakelen van allochtonen als volwaardige chauffeurs, moeilijkheden krijgen bij hun klanten. De ontvangst van de chauffeurs door leveranciers en afnemers is immers niet altijd even positief. Vooral in de Antwerpse haven verloopt de ontvangst dikwijls problematisch. De werkgevers vragen om daar iets aan te doen. De werkvloer van de sector komt in feite overeen met de maatschappij. De klanten moeten leren openstaan voor allochtone chauffeurs en voor vrouwen. Racistische en sexistische opmerkingen worden nog veel te veel gehoord. De vervoersector toont nu het goede voorbeeld en zet zich honderd percent in voor de uitvoering van het akkoord.

Er worden geen premies uitgedeeld aan migranten of vrouwen die chauffeur willen worden. De Vlaamse overheid en de sector investeren enkel in opleidingen. Die opleidingen zijn trouwens van groot belang. De heer Ramoudt heeft erop gewezen dat we ons allemaal dikwijls op de baan bevin-

Landuyt

den. De bekwaamheid van de chauffeurs van mastodonten is bijgevolg in ons aller belang. Chauffeurs van vrachtwagens hebben een enorm grote verantwoordelijkheid.

Om de zaken wat te versnellen, doen we er alles aan om de taalopleiding en de technische opleiding zoveel mogelijk te combineren. We doen dit om tijd te winnen, maar ook om praktijkgericht taalgebruik aan te leren. Beide opleiders werken zoveel mogelijk samen. Dat kost meer, maar de mensen staan veel sneller ter beschikking voor het uitoefenen van het beroep.

We kijken uit naar de eerste zesmaandelijke evaluatie. In juni zullen we een beter zicht hebben op de stand van zaken. Voor onze verhouding met Brussel en Wallonië zijn ook onze proefprojecten het vermelden waard. We werken samen met Forem in Wallonië en met de BGDA in Brussel om de uitwisseling van werkzoekenden te stimuleren. Ik hoop dat het aantal stijgt. De evaluatie van de samenwerking is tamelijk positief. In de eerste fase stemmen we met name de administraties op elkaar af. Het is echt de bedoeling om meer Vlaamse vacatures in te vullen door Franstaligen die om veiligheidsredenen en technische redenen Nederlands moeten kennen.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de minister, is er nog steeds sprake van een overaanbod op de Brusselse en Waalse markt ?

Minister Renaat Landuyt : Ja, omdat de diplomavereisten helemaal niet zwaar zijn. Natuurlijk zijn er ook heel veel mensen die afvallen, want de opleiding is heel moeilijk.

De sector zelf merkt dat het voordelig is om mensen uit Wallonië en Brussel aan te werven. De concurrentie met Oost-Europa is immers enorm groot. De discussie over de noodzaak om migranten aan te trekken, is dus helemaal niet aan de orde.

De voorzitter : Mijnheer de minister, in feite heeft de heer Ramoudt de vinger op een van de wonden gelegd : de opleiding. Nu is enkel een rijbewijs nodig dat is aangepast aan het voertuig. De opleiding die u voorstelt, is echter veel ruimer, want richt zich ook op het technische en taalkundige aspect. De mensen die worden opgeleid, zullen bijge-

volg veel beter voorbereid zijn op de markt dan de bestaande chauffeurs.

Minister Renaat Landuyt : Neen, de opleidingen blijven in se dezelfde. Ze worden alleen efficiënter omdat de taal en de opleiding beter op elkaar worden afgestemd. Dat zal de kwaliteit verhogen.

De heer Didier Ramoudt : Velen zetten niet de stap om een opleiding te volgen, omdat die te duur zijn. Voor het behalen van een rijbewijs voor een vrachtwagen of een autocar is 60.000 tot 80.000 frank nodig. De prijs is bijgevolg een heel hoge drempel.

Minister Renaat Landuyt : De opleidingen van de VDAB zijn minder duur.

De heer Didier Ramoudt : Die zullen niet veel goedkoper zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Mathieu Boutsen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme, in verband met het zwemparadijs van Hengelhoef

Vraag om uitleg van de heer Didier Ramoudt tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme, over de gevolgen van de verkoop van de vakantiecentra Zon & Zee en Hengelhoef voor het sociaal toerisme

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Boutsen tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme, in verband met het zwemparadijs van Hengelhoef en van de heer Ramoudt tot minister Landuyt, over de gevolgen van de verkoop van de vakantiecentra Zon & Zee en Hengelhoef voor het sociaal toerisme.

De heer Boutsen heeft het woord.

De heer Mathieu Boutsen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, met betrekking tot de beslissing van de federale regering om een bijkomend asielcentrum te openen in het domein Hengelhoef, verwijs ik naar de beleidsbrief en de beleidsnota 2000-2004. Daarin pleit de minister voor de promotie van het sociaal toerisme onder het motto 'toerisme voor allen'. Daar horen de

Boutsen

mensen uit de streek rond Hengelhoef uiteraard ook bij.

Hoe valt de grote aandacht van de Vlaamse minister voor het sociaal toerisme te rijmen met de intentie van federaal minister Vande Lanotte om Hengelhoef in Houthalen-Helchteren en Zon & Zee in Westende om te vormen tot asielcentra? Hengelhoef en Zon & Zee waren uitgerekend twee plaatsen in ons land waar ook mensen die het wat moeilijker hebben, een korte vakantie konden doorbrengen.

We stellen vast dat bij de bestemmingswijziging van het vakantiedomein Hengelhoef het subtropisch zwemparadijs niet wordt opgenomen in de plannen van de federale regering. Mijnheer de minister, in welke bestemming voorziet u voor het subtropisch zwemparadijs van Hengelhoef? Denkt u dat dit zwembad nog een toeristische attractiepool kan zijn in een domein waar 750 asielzoekers verblijven? Zal de Vlaamse regering dit zomaar over zich heen laten gaan, of komt er een protest bij de federale regering?

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, hoewel mijn vraag betrekking heeft op dezelfde materie als die van de heer Boutsen, is ze van een geheel andere tenor.

De verkoop van de vakantiecentra Zon & Zee en Hengelhoef heeft heel wat controversie veroorzaakt, en is herhaaldelijk het voorwerp geweest van betogingen, protestacties, hoorzittingen in de gemeenten en klachten bij de Raad van State. De oorzaak daarvan is wellicht niet het feit dat het om de verkoop van vakantiehuizen voor sociaal toerisme gaat, maar veeleer het feit dat het de bedoeling is om er asielzoekers in onder te brengen. Het doel van mijn vraag is echter niet om kritiek te uiten op het asielbeleid. Deze commissie is daar trouwens het forum niet voor. Ik wil veeleer de aandacht vestigen op de mogelijke gevolgen van deze transacties voor het toerisme in Westende en Houthalen, en op het licht dat dit alles werpt op de toekomst van de sector van het sociaal toerisme in het algemeen.

Mijn vraag bestaat uit twee delen. Het eerste betreft de algemene situatie van het sociaal toerisme en de rol en de invloed van het subsidiëringssysteem daarin. Het tweede gaat over de reële effecten van de verkoop en het benutten van deze do-

meinen voor het herbergen van asielzoekers op de toeristische eigenheid van de betrokken gemeenten.

In de nasleep van de verkoop van de sociale vakantiehuizen Zon & Zee en Hengelhoef ten behoeve van het herbergen van asielzoekers deelde de minister in De Morgen van 23 december laatstleden mee dat hij de aan die centra toegekende subsidies terug wil omdat gebleken is dat ze zonder voorwerp zijn geworden. Het heeft me verbaasd dat, blijkens hetzelfde artikel, de zuil die Zon & Zee en Hengelhoef beheert, braaf en zonder verpinken de subsidies zal terugstorten die ze de afgelopen twee jaar van de Vlaamse regering heeft ontvangen. Dat is des te verwonderlijker omdat men niet wilde dat het exacte bedrag van de subsidies in de pers verscheen.

Er drong zich dus enig opzoekingswerk op. Ter voorbereiding van het debat over het sociaal toerisme, dat wellicht eerstdaags zal worden aangevat, heb ik vorig jaar alle cijfergegevens opgevraagd over de subsidies die zijn toegekend aan de vakantiehuizen voor sociaal toerisme in de periode van 1986 tot 1999 in toepassing van het KB van 24 december 1980 houdende de verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakanties en het volkstoerisme in de Vlaamse Gemeenschap.

Mijnheer de minister, naast het totale bedrag van 1,313 miljard frank voor alle vakantiehuizen samen, vermeldt het document specifiek voor Zon & Zee een bedrag van 97,140 miljoen frank, en voor Hengelhoef 47,963 miljoen frank. De VZW Vakantiegenoegens die Zon & Zee en Hengelhoef beheert, zegt nu dat de subsidies van de laatste twee jaar zullen worden terugbetaald. Uit hun fiches blijkt echter dat deze domeinen de laatste twee jaar niets hebben gekregen, tenzij ze in 2000 alsnog iets zouden hebben ontvangen. Het is dan ook begrijpelijk dat ze bereid zijn om de subsidies van de laatste twee jaar terug te storten. Tot in 1996 hebben ze wel toelagen ontvangen. In de laatste vier jaar tot en met 1996 ontving Zon & Zee 97,140 miljoen frank, en Hengelhoef bijna 48 miljoen frank.

Mijnheer de minister, Vakantiegenoegens toont zich dus wel erg hypocriet. Deze VZW weet heel goed dat ze niets heeft ontvangen. Voor u is het een lege doos. Volgens het eerder genoemde artikel in De Morgen hebt u ook gezegd dat het soort toerisme waarop de instellingen Zon & Zee en Hengelhoef zich richten, eigenlijk voorbijgestreefd is. In de toekomst zou dan ook niet meer worden

Ramoudt

geïnvesteed in infrastructuur. Veeleer zouden aan de mensen zelf financiële mogelijkheden worden geboden om op vakantie te gaan. Het beleid inzake het sociaal toerisme vraagt inderdaad duidelijk om een bijsturing, wil men het toerisme voor allen werkelijk mogelijk maken.

Het waren echter niet alleen deze twee centra die wegliepen met een stuk van het budget van Toerisme. Bij de verkoop van de domeinen Zon & Zee in Westende en Hengelhoef in Houthalen aan de federale overheid kwam aan het licht dat de sector van het sociaal toerisme in financiële nood zit. Blijkbaar vormt de nasleep van de gebeurtenissen in Westende en Houthalen slechts het topje van de ijsberg. Is dat misschien de reden waarom er slechts een teruggave van de subsidies van de laatste twee jaar zou kunnen worden gevraagd? Zou een diepgaander onderzoek van de volledige sector misschien nog verrassingen aan het licht kunnen brengen? Ben ik te achterdochtig als ik veronderstel dat het hier zou kunnen gaan om een wonderbaarlijke vrijage tussen de grote zuilen voor de lieve centen?

Mijnheer de minister, op 30 maart van vorig jaar werd een rondetafelconferentie georganiseerd met de organisaties die werken rond vakanties voor gezinnen, kinderen en jongeren die in armoede leven, en met de organisaties die het reizen voor gehandicapten mogelijk maken. In uw beleidsbrief wordt duidelijk gesteld dat via die rondetafelconferentie is gebleken dat het accommodatieaanbod te beperkt en te duur is en dat de vraag veel groter is dan het aanbod. Bovendien blijkt dat niet iedereen via de bestaande kanalen de weg vindt naar het sociaal toerisme.

In dat kader was er in het toeristisch beleid voor 2001 een koerswijziging gepland, in die zin dat het beleid zich zou concentreren op de financiering van investeringen die geselecteerde doelgroepen ten goede komen en op het uitwerken van een financieringssysteem dat de gebruiker rechtstreeks ten goede komt. Doordat nu blijkt dat er verliesgevende exploitaties zijn binnen het sociaal toerisme en dat in het geval van Zon & Zee en Hengelhoef de exploitaties verliesgevend waren door een slecht management, wordt toch enige schaduw geworpen op de toekomst van het sociaal toerisme.

Naast deze vaststellingen is er ook de vraag hoe groot de invloed zal zijn van de aanwezigheid van een groot aantal asielzoekers op de toeristische eigenheid en het toeristisch karakter van de desbe-

treffende gemeenten. Het probleem is dat men bij deze beslissingen waarschijnlijk over het hoofd heeft gezien om contact op te nemen met de gewestregeringen en dat deze beslissing op federaal niveau werd genomen zonder dat er overleg was met de Vlaamse regering of met u in het bijzonder. Dit kan heel wat druk teweegbrengen, waarbij er een verlies is aan mogelijkheden voor het gebruik van de echte toeristische infrastructuur in de zuivere zin van het woord.

Mijn bezorgdheid is dan ook dat dit op een of andere manier ondersteund moet kunnen worden via wat u eventueel zou kunnen recupereren. Die gelden zou u dus kunnen gebruiken om een ondersteuningsdossier op gang te brengen voor de streek waar dergelijke tehuizen worden ingenomen door asielzoekers. Dit kan beschouwd worden als een soort van promotie, die een geruststelling kan zijn voor de bevolking en voor de potentiële vakantie-ganger. Ik wil dan ook voorstellen dat de gelden die u eventueel kunt recupereren van de investeringen die in het verleden zijn gebeurd in deze centrale, daarvoor zouden worden aangewend.

Mijnheer de minister, ik wil ook verwijzen naar het decreet op de expansiesteun. Daarin staat onder meer het volgende. Indien men de investeringen waarvoor men een subsidie heeft gekregen, binnen een periode van vijf jaar vervreemdt, dan moeten deze subsidies integraal worden terugbetaald aan de overheid. Is dat volgens u mogelijk of moet er eerst decretaal werk van worden gemaakt? Ik heb het dan over alle projecten die nog kunnen plaatsvinden binnen de sector van het sociaal toerisme. Kan er decretaal werk van worden gemaakt om de subsidies terug te trekken die door Toerisme Vlaanderen in het kader van vernieuwings- of aanpassingswerken aan VZW's werden toegekend en die bij eventuele werken gedurende de voorbije vijf jaar werden vervreemd?

In dat geval zitten we natuurlijk in een heel andere en belangrijkere orde van grootte van gelden die naar de Vlaamse regering zouden terugkomen. Dat zou u van een portefeuille voorzien om in te grijpen op de publicitaire marketingwijze om op die manier een geruststelling te kunnen sturen aan de plaatselijke bevolking en aan de potentiële bezoekers.

Mijnheer de minister, werd u vooraf geraadpleegd door uw federale collega inzake de beslissing om de vakantiedomeinen op te kopen voor het onderbrengen van asielzoekers? Zo ja, is er dan een afweging geweest? Hebt u rekening gehouden met de mogelijke effecten ervan? Hoe staat u tegen-

Ramoudt

over het feit dat de sociale vakantiehuisen, waarvan de meeste met subsidies van de overheid werden gebouwd, nu door een andere overheid worden aangekocht? In feite betaalt de gemeenschap dus tweemaal voor hetzelfde item.

De voorzitter : Het ware natuurlijk goed geweest voor het debat als we de bedragen hadden gekend die de federale regering heeft betaald. Ook de minister heeft die gegevens niet in zijn bezit. Als we wel over die gegevens hadden kunnen beschikken, dan hadden we een vergelijking kunnen maken met de subsidies. Jammer genoeg kan dat dus niet.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, bij de bespreking van de begroting voor toerisme heb ik al de kans gehad om hierover het woord te voeren.

Minister Renaat Landuyt : Dat is pas nieuws! Ik wist toen nog van niets. Ik zou het echt wel sterk vinden als u dat wist voordat ik het wist.

De heer Eddy Schuermans : Ik zal u zo meteen zeggen hoe ik dat wist. Het valt me wel op dat u blijkbaar een heel kort ofwel een heel selectief geheugen hebt.

Ik ga verder met mijn uiteenzetting. De Vlaamse regering was wel degelijk geïnformeerd over de voorgestelde aankoop. Ik verklap daar geen geheimen mee. Naar aanleiding van een interpellatie in de commissie voor Ruimtelijke Ordening heeft minister Van Mechelen dat met zoveel woorden meegedeeld. Mijnheer de minister, u moet het hoofd niet schudden. U moet dat maar eens in de Handelingen opzoeken.

Er zijn nu procedures aan de orde : in kort geding en voor het Hof van Beroep in de zaak van Hengelhof. Voor Zon & Zee loopt er een vergelijkbare procedure. Wat ook de uitspraken zullen zijn, federaal minister Vande Lanotte kan vandaag met grote stelligheid zeggen dat hij de geruststellende mededeling heeft gekregen van minister Van Mechelen dat er hoe dan ook op die plaatsen asielcentra kunnen worden ingericht. Dat is afgesproken toen de minister in onderhandeling was met de desbetreffende organisaties die de verkoop hebben overwogen. Er was dus zeker voorinformatie op het niveau van de Vlaamse regering.

Mijnheer de minister, ik heb de volgende vraag. Bent u ook bij die zaak betrokken geweest? Op een voorlichtingsvergadering in Westende heeft het kabinet van federaal minister Vande Lanotte immers gesteld dat de voorgestelde aankopen van deze twee centra eigenlijk maar het begin vormden van een reeks aankopen. De federale overheid heeft daar meegedeeld dat, aangezien het sociaal toerisme zeer slecht draait, ze daarvan gebruik zou maken om het aantal open asielcentra op te drijven. Het aantal ontsnapt me nu. Ik heb daar niets meer over gehoord, maar ik kan me moeilijk inbeelden dat de Vlaamse overheid en u als minister van Toerisme, niet betrokken zou zijn bij de verdere stappen om de capaciteit van asielcentra en het aantal centra op te trekken.

Mijnheer de minister, bent u – in afwachting van de bekendmaking van nieuwe plaatsen – betrokken bij dit dossier? Het lijkt me zinvol om een debat te houden over het sociaal toerisme. We moeten ons afvragen of het nuttig is om investeringsprogramma's op touw te zetten in die sector. Zo'n programma zou de middelen uit Toerisme Vlaanderen, Europese en reconversiemiddelen kunnen bundelen om de infrastructuur aan te passen zodat hij meer aantrekkingskracht heeft op de potentiële vakantieganger. Dat past in een breder debat over de kansen van sociaal toerisme.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik wil erop aandringen om dat debat niet te lang uit te stellen. Vóór de aanvang van het debat zou ik graag de teksten en de rapporten van de onderzoeken kunnen nalezen.

De voorzitter : We kunnen misschien ook de betrokkenen uit de sector zelf uitnodigen.

De heer Jacques Laverge : Ik sluit me aan bij die vraag. Het asielbeleid is een heet hangijzer geworden. De teloorgang van het sociaal toerisme gaat me eveneens ter harte. Ik wil graag een debat met mensen uit de sector.

De voorzitter : Kunnen we een gedachtewisseling houden?

Mevrouw Veerle Declercq : Dat is een goed idee. Het sociaal toerisme kent nieuwe noden.

De voorzitter : Ik zal aan het secretariaat vragen om dat te organiseren.

Maes

De heer Jacky Maes : Het is niet de eerste keer dat het sociaal toerisme onder vuur wordt genomen. Men denkt bij het sociaal toerisme meestal aan het ACV en het ABVV. Mijn fractie wil echter een nieuwe dimensie geven aan het sociaal toerisme. Mijnheer de minister, u hebt in uw beleidsbrief ruim aandacht besteed aan een herdefiniëring. Geen enkele politieke partij wenst de betoelaging van de infrastructuur te behouden zoals in het verleden. Doelgroepen zijn belangrijker. Het idee van een debat bevalt me wel. Er is in elk geval enorm veel materiaal beschikbaar.

Mijnheer Ramoudt, u wilt de subsidies terugvragen als de gebouwen van de sociale sector in andere handen terechtkomen : bedenk dat zoiets ook in de hotelsector kan gebeuren.

De heer Didier Ramoudt : Dat weet ik, want dat is zelfs al gebeurd. In Oostende had hotel Belle Vue Britannia in het jaar voordat het werd verkocht, een subsidie van 1,2 miljoen frank ontvangen. Dat geld werd vóór alle andere aangelegenheden via de notaris terugbetaald aan de overheid. Ik zou het niet meer dan normaal vinden dat de sociale sector aan dezelfde regels wordt onderworpen.

Minister Renaat Landuyt : We zijn zelfs strenger voor deze sector.

De heer Jacky Maes : Bij vervreemding is echter geen sprake van terugbetaling. Ik kan u daar voorbeelden van geven.

Er is veel heisa geweest over de verkoop van Zon & Zee. Ik woon naast De Haan. Daar werd inder tijd evenveel heisa gemaakt over het asielcentrum. Toen het uiteindelijk gesloten werd, vonden veel mensen dat jammer. Toen ik de beelden van de optocht in Westende zag, was ik beschaamd om Vlaming te zijn. Ze deden me denken aan beelden uit de jaren dertig.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Ik vraag me af of een sociaal toeristisch centrum winstgevend moet zijn, maar volgens mij is dat niet nodig. Als ze op 'break-even' kunnen draaien, ben ik al heel gelukkig. Het aanbod moet degelijk en betaalbaar zijn. Dan moeten we toch niet naar winst streven ?

De heer Robert Voorhamme : Ze zijn ook niet winstgevend, ze zijn verlieslatend.

De voorzitter : Mogen ze verlieslatend zijn ? Dat zal misschien blijken uit het debat.

De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge : Ik wil terugkomen op de opmerking van de heer Maes over de terugbetaling van subsidies. Het hangt er volgens mij van af of de functie van het gebouw verandert of behouden blijft. De terugbetaling is voornamelijk een gevolg van het verdwijnen van de functie.

De heer Robert Voorhamme : Dat is niet waar.

De heer Jacques Laverge : Dat is wel waar !

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Laverge, als men iets verkoopt, worden opnieuw subsidies verstrekt aan de nieuwe eigenaar, ofwel maakt men winst omdat men de subsidies heeft kunnen behouden.

De heer Didier Ramoudt : Bij de aankoop van een autocar voor mijn bedrijf ontvang ik daar ook een subsidie voor. Als de autocar binnen de vijf jaar verkocht werd, en de functie behouden bleef, moest ik de subsidies terugbetalen.

De heer Jacques Laverge : Nu gaat u heel ver !

De voorzitter : Laat ons bij het onderwerp blijven.

Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, ik zal mijn antwoord onderverdelen in drie grote stukken. Eerst zal ik het hebben over de beleidsopbouw en de stand van zaken van het sociaal toerisme. Ten tweede zal ik de vraag van de heer Boutsen beantwoorden, en een derde deel handelt over het subsidiesysteem.

Op bladzijde 89 tot 94 van mijn beleidsnota wordt de optie om het sociaal toerisme te heroriënteren toegelicht. Het sociaal toerisme bereikt zijn basisdoelstelling niet meer. De doelgroepen zijn te gevarieerd. De betrokkenen zijn de eersten om dat toe te geven. We moeten uitzoeken hoe we dat willen en kunnen aanpakken. Het Europese voorzitterschap kan daar een nuttige rol bij spelen. Sommige Europese landen kennen geen sociaal toerisme. Ze staan er zelfs argwanend tegenover. 'Toerisme voor allen', dat begrijpen ze wel. Toerisme Vlaanderen wil alle middelen aanwenden voor een toerisme voor allen.

Landuyt

De meest noordelijke Europese landen beweren zelfs dat ze daar niets mee te maken hebben, maar ze kennen de hoogste participatiegraad. Ze houden zich met sociaal toerisme bezig vanuit andere beleidsdomeinen. Ik wil op 2 juli het Belgische Europese voorzitterschap aanwenden om een stand van zaken op te stellen met alle collega-ministers. We zijn zo goed als klaar met de bevraging van alle leden van de Unie.

Vlaanderen werkt intussen aan een ontwerp van decreet inzake toerisme voor allen. Op 13 december 2000 heeft de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen een planning opgemaakt op basis van vijf onderzoekspijlers : jeugdtoerisme, de nieuwe doelgroepen van het sociaal toerisme, dagrecreatie, de subsidieregeling en de toegankelijkheid. Volgende week krijg ik de gegevens van een nieuwe studie over fysieke toegankelijkheid. Het is mijn bedoeling om een ontwerp van decreet inzake toerisme voor allen, getoetst aan deze vijf elementen, voor te leggen aan het parlement. Dat proces wordt niet verstoord door een debat in het parlement. We moeten nagaan op welke manier we de geïnteresseerde commissieleden kunnen betrekken bij ons Europese voorzitterschap. Er moet een formule mogelijk zijn. Ik sta daar 100 percent achter. We moeten daar nog over praten.

We zitten dus niet stil. Deze namiddag vergadert een van de drie werkgroepen die de vijf pijlers onderzoeken. De werkgroepen krijgen twee maanden tijd voor hun studie. Het zijn technische werkgroepen, samengesteld uit deskundigen. Ze verzamelen de basisinformatie. Het bestaande materiaal wordt in het onderzoek opgenomen. Ik krijg regelmatig schema's en actieplannen. We werken aan een zeer ruim overzicht van de stand van zaken. Mijnheer de voorzitter, om de timing te laten overeenstemmen, kunt u het best een debat houden in april. Daarna kan ik, in samenspraak met het parlement, de politieke lijn bepalen.

Ik ga nu in op de vragen van de heren Boutsen, Ramoudt en Schuermans. Ik was helemaal niet op de hoogte van de aankoop van de vakantiedomeinen door de federale overheid. Er is helemaal geen overleg geweest. Daar bestaat ook geen enkele verplichting toe. Ik kan me voorstellen dat er, om redenen van ruimtelijke ordening, aanleiding was om contact op te nemen met minister Van Mechelen.

Er was echter geen enkele reden om de minister van Toerisme aan te spreken. Ik heb geen bevoegd-

heid op dat vlak, ik sta bij wijze van spreken gewoon te kijken naar een verkoop. Dat kon een verkoop geweest zijn tussen twee privé-bedrijven. Het ging nu toevallig om een verkooptransactie tussen VZW's van de christelijke zuil en de overheid. Ik zag datzelfde al gebeuren in De Haan. De christelijke zuil zag toen blijkbaar opportuniteit in een nieuwe koper. Het interesseert me niet hoe dat allemaal precies in het werk is gegaan. Sparrenduin ging in elk geval naar een andere koper.

De voorzitter : Heeft de Vlaamse regering daar nooit over gepraat ?

Minister Renaat Landuyt : De Vlaamse regering heeft daar nooit over gepraat. Ik had daar in mijn functie niets mee te maken.

Over de bestemming van het subtropisch zwemparadijs van Hengelhoef heb ik evenmin iets te zeggen. De nieuwe eigenaar – als het inderdaad ook verkocht is – moet daarover beslissen. Ik weet alleen – dat heb ik trouwens moeten opzoeken – dat het zwemparadijs niet tot de koop behoort. Het zwembad werd overigens gebouwd met Europese steun.

Ik heb de terugvorderingen voorlopig laten berekenen. Pas als de volledige verkoop bekend is, kan ik definitieve berekeningen laten uitvoeren.

U vraagt me of het zwemparadijs nog een toeristische attractiepool kan blijven als daar 750 asielzoekers verblijven. Ik hoef geen minister te zijn om daar een mening over te hebben. Ik denk van wel, het kan zelfs een nog exotischer tintje krijgen. Qua vakantiebeleving kan dat alleen maar een extra factor inhouden. Ik vind dat er veeleer een probleem zou bestaan voor de asielzoekers. Ze zouden niet met vakantie zijn, maar wel op vakantiegangetjes zitten kijken. We mogen de zaak ook eens van hun kant bekijken, want ze zouden met hun neus op ons luxueuze leven zitten. Zoiets kan pijnlijk zijn.

Welke eendagstoerist wil daar nog gaan zwemmen ? Ik veronderstel dat de heer Boutsen daar niet meer gaat zwemmen, maar anderen wellicht wel. Ik zou het zeker doen als ik daar tijd voor had.

De Vlaamse regering zal niet protesteren bij de federale regering. Deze regering heeft zich immers nog nooit herleid tot een soort Vlaamse stoot- of protestgroep. Dat is niet onze stijl. We trachten altijd zo efficiënt mogelijk samen te werken. Ik herhaal dat ik niets van de zaak af wist en zal dit aantonen aan de hand van twee voorbeelden.

Landuyt

In de brochure van Vlaanderen Vakantieland komt Hengelhoef nog altijd voor. Dat bewijst mijn verrassing. Ik vind de situatie trouwens nogal pijnlijk. In het boekje worden trouwens ook prijzen vermeld. Er wordt beweerd dat Hengelhoef goedkoop was en een voorbeeld voor het sociaal toerisme, maar voor minder geld boekt men al een reis naar het buitenland. Dat toont aan dat er iets loos is met het sociaal toerisme. Goedkoop was Hengelhoef niet meer, maar een aantal mensen hadden inderdaad een heel sterke band met de instelling.

Ik geef u een nog beter bewijs van mijn verrassing. Gelukkig hebben ik en de administrateur-generaal heel alert gereageerd, want bijna was een bijkomende subsidie van 10 miljoen frank toegekend aan Hengelhoef. Er liep immers nog een subsidieaanvraag. Gelukkig hebben we de subsidie op tijd geblokkeerd.

Ik geef u nog een woordje uitleg over de subsidie-regeling. Het KB over het sociaal toerisme voorziet in een termijn van dertig jaar. Elke investerings-subsidie wordt met andere woorden verondersteld dertig jaar nut te hebben. Voor een subsidie die vijf jaar geleden werd verstrekt, wordt dus een bedrag ten belope van 25/30 teruggevorderd. Voor beide instellingen hebben we een schema voorgesteld, berekend aan de hand van de subsidies van de jongste dertig jaar.

Zon & Zee ontving subsidies in 1981, 1994, 1995 en 1996. Op basis daarvan en aan de hand van de verkoop hebben we het terugvorderbaar bedrag berekend. Over dat bedrag is geen discussie mogelijk, want alles staat in de subsidiebesluiten. De terugbetaling bij de verkoop van Familia in Den Haan is trouwens heel vlot verlopen. Voor Zon & Zee zullen we zeker 47.981.346 frank terugkrijgen. We twijfelen nog over bepaalde delen die werden gesubsidieerd in 1981 en 1982. Eventueel kunnen we nog een bedrag tot 7.174.000 frank terugvorderen. Om zeker te zijn van dat bedrag, moeten we de verkoopakte kunnen inzien en de verkoopsvoorwaarden kennen.

Hengelhoef ontving subsidies in 1981, 1982, 1991, 1992 en in 1993. We hebben een terugvorderingsbedrag uitgerekend ten belope van 41.814.918 frank. We zullen met andere woorden zeker 90 miljoen frank terugkrijgen, en misschien wel 97 miljoen frank.

Er werd gevraagd wat er zal gebeuren met dat geld. Het is de gewoonte om het opnieuw te investeren in het sociaal toerisme. Ik ben echter niet

doof voor de suggestie om het geld ter plaatse te gebruiken om de mensen uit de streek gerust te stellen. Ik weet echter niet of dit technisch mogelijk is. Het is alvast niet mijn bedoeling om het geld op de klassieke manier te gebruiken. We staan immers voor een nieuw soort investeringen en we zullen ons meer richten op doelgroepen.

De voorzitter : De heer Boutsen heeft het woord.

De heer Mathieu Boutsen : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Toch blijf ik heel bezorgd voor de mensen met een bescheiden inkomen zoals gepensioneerden en jonge gezinnen. Die mensen konden vroeger genieten van een vakantie in Hengelhoef, maar ik zie hen nog niet zo snel op een vliegtuig naar de Caraïben stappen.

Minister Renaat Landuyt : We mogen in dit debat niet uit het oog verliezen dat deze vorm van sociaal toerisme sterk gericht is op leden.

De heer Mathieu Boutsen : Dat was vroeger zo, maar nu niet meer.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Boutsen, ik maak me zorgen over dezelfde doelgroep. Ik merk echter dat de klassieke vorm van sociaal toerisme geen antwoord biedt. Natuurlijk is het een grote verdienste van het sociaal toerisme – en van de organisaties erachter – dat grote delen van de bevolking van een volwaardige vakantie hebben kunnen genieten.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de minister, ik steun de suggestie om de middelen die de overheid terug in handen krijgt, aan te wenden in de regio's waar asielcentra worden gevestigd.

Ik heb ook genoteerd dat u niet op voorhand werd geconsulteerd over de verkoop. Ik neem aan dat u evenmin wordt geconsulteerd over de volgende centra die aan bod komen.

Minister Renaat Landuyt : Dat klopt.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik onthoud twee zaken : over een drietal maanden zullen we kunnen starten met het debat over het sociaal toerisme, en u bent bereid om rekening te houden met de suggestie om de gerecupereerde financiële middelen te investeren in de betrokken regio's.

De voorzitter : Voor het debat zijn twee mogelijkheden. Ofwel vertrekken we van een maagdelijk standpunt aan de hand van de probleemstelling, ofwel vertrekken we bij twee kartonnen dozen. Ik denk dat het beter is wat vroeger te starten met de discussie zodat de resultaten ervan gevoegd kunnen worden bij het lopende onderzoek.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de minister, ik heb nog een bedenking. U stelt dat gewerkt moet worden met doelgroepen in plaats van met infrastructuur. U vertelde dat u verrast was over de prijzen in de brochure Vlaanderen Vakantieland. Is het niet zo dat de infrastructuur niet langer wordt gebruikt door de mensen voor wie ze bedoeld is, omdat de prijzen zo hoog zijn geworden ?

Minister Renaat Landuyt : Het sociaal toerisme rendeert niet op economisch vlak en bereikt evenmin de doelgroepen. Het product is mooi en de zaak draait, maar de doelstellingen zijn voorbijgestreefd. De eigenaars van de instellingen hebben zelf beslist dat ze niet langer aan hun eisen beantwoorden. De eigenaars uit de christelijke zuil hebben dus zelf beslist om te verkopen. Het is hoogstwaarschijnlijk hun bedoeling om met de opbrengst een nieuwe sociale koers te varen.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Kunnen we voor de aanvang van het debat alle verslagen over dit onderwerp krijgen ?

De voorzitter : Het secretariaat zal het debat voorbereiden.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme, over het convenant tussen de Hogeschool Gent en de textielsector

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Cock tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme, over het convenant tussen de Hogeschool Gent en de textielsector.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de jongste jaren worden de hogescholen geconfronteerd met steeds minder studenten industrieel ingenieur textiel en graduaat textiel. Zowel de hogescholen als de textielsector willen deze tendens ombuigen.

U en minister Vanderpoorten namen een initiatief dat leidde tot een convenant met de Hogeschool Gent en de textielsector. De ondertekening vond plaats op 10 oktober. De textielsector engageert zich om een financiële inspanning te leveren ten belope van 17 miljoen frank, gespreid over drie academiejaren. Tevens wordt een actieprogramma op het getouw gezet om de instroom in de vermelde studierichtingen te vergroten.

Uit de tewerkstellingscijfers van de sector blijkt dat met name de mannelijke textielarbeiders er nogal goed voorstaan. Hun werkloosheidsgraad bedraagt amper 4,69 percent. Vrouwen staan er wat slechter voor met een werkloosheidsgraad van 8,57 percent.

Mijnheer de minister, bevestigt u de cijfers waaruit blijkt dat de studierichtingen textiel er de jongste jaren op achteruit gaan ? Wat is de inhoud van het convenant ? Werden in het verleden reeds gelijkaardige initiatieven genomen in andere scholen ? Zijn er nog plannen voor de toekomst ? Wat is het aandeel van de Vlaamse overheid in het convenant ? Bevestigt u de cijfers over de werkloosheidsgraad ? Kunnen we specifieke initiatieven verwachten ter bevordering van de tewerkstelling van vrouwen in de sector ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer De Cock, ik veronderstel dat u mij deze vraag stelt omdat ik in een folder van Febeltex samen met minister Vanderpoorten op een foto sta.

Op dezelfde dag van de ondertekening van het convenant besprak ik toevallig in een ander lokaal de situatie van de arbeidsmarkt. De mensen van Febeltex nodigden me uit op de voorstelling van het convenant. Ik ben daarop ingegaan omdat het me ten zeerste interesseerde omwille van de band tussen een school en de arbeidsmarkt.

Ik moet u echter teleurstellen, want ik kan uw vragen niet beantwoorden. Ik moet u doorverwijzen naar de andere minister op de foto : minister Vanderpoorten. *(Gelach)*

De heer Dirk De Cock : Ik zal haar de vragen zeker stellen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme, en tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitgave '3 dagen in Brussel – ontdekkingen en evenementen' van het BITC

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Gatz tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Tewerkstelling en Toerisme, en tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitgave '3 dagen in Brussel – ontdekkingen en evenementen' van het BITC.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de dienst voor Toerisme en Informatie van Brussel verricht zeer verdienstelijk werk voor de promotie van Brussel in het buitenland. De TIB is nu het BITC geworden, maar het initiatief waarover ik het heb in mijn vraag is nog een uitgave van de TIB. Deze dienst is eigenlijk een samenwerkingsverband van de stad Brussel, de andere Brusselse gemeenten binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschapscommissie, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zelf, Toerisme Vlaanderen en de Waalse tegenhanger Office de la Promotion du Tourisme.

Via zijn informatiemap 'Drie dagen in Brussel' tracht de TIB ook belangstelling te wekken bij buitenlandse toerismepromotoren voor een uitstap naar Brussel, via allerlei evenementen.

Ongeveer twee weken geleden heeft de directeur van de Ancienne Belgique, Jari Demeulemeester, de kat de bel aangebonden door erop te wijzen dat deze map een aantal leemtes bevat. Vooral het Vlaamse culturaanbod in Brussel is totaal over het hoofd gezien bij de samenstelling ervan.

Ik ben van oordeel dat niet alle Vlaamse en Fransstalige initiatieven op een apothekersweegschaal

moeten worden afgewogen, maar we doen toch een aantal merkwaardige vaststellingen. Zo komt een verdienstelijk festival als Les Nuits Botaniques van het Franstalig cultureel centrum Le Botanique in de brochure uitvoerig aan bod, terwijl bijvoorbeeld Boterhammen in het Park van de Ancienne Belgique, Klinkende Munt van de Beursschouwburg, Brosella Folk en Jazz, het Festival van Vlaanderen met zijn Brusselse afdeling, de internationale theaterfestivals van de KVS en het Kaaitheater niet of zeer beperkt aan bod komen. Volgens Jan Briers van het Festival van Vlaanderen is het de tweede keer op rij dat het Festival niet of niet behoorlijk aan bod komt in de beeldvorming door de TIB.

In welke mate werd Toerisme Vlaanderen betrokken bij de samenstelling van de brochure? Kan de minister meer toelichting geven bij de wijze waarop deze brochure tot stand is gekomen? Heeft het BITC bij zijn prospectie naar interessante evenementen ook zijn oor te luisteren gelegd bij bekende Vlaamse instellingen? Ik heb intussen vernomen dat dit niet het geval is, maar het BITC doet hier vrij dubbelzinnig over. De woordvoester heeft publiekelijk verklaard dat dit eigenlijk de fout is van de instellingen zelf omdat ze niet zouden hebben gereageerd op informatiedoorstroming. Een korte rondvraag heeft echter aangevoeld dat er helemaal geen vraag is geweest van het BITC. Dit geeft blijk van een zeer onprofessionele handelwijze. Wat zal de Vlaamse regering ondernemen ten aanzien van dit incident en ook meer structureel ten aanzien van haar inbreng in het BITC?

Mijnheer de minister, ik ben voorstander van samenwerkingsverbanden zoals dat in het BITC tot nu toe het geval was. U bent dat waarschijnlijk ook aangezien u hebt beslist de inspanningen gevoelig op te drijven. Als we echter deze gebrekkige samenwerking vaststellen, vraag ik me af of de Vlaamse regering niet noodgedwongen snel werk moet maken van haar eigen promotie van Brussel? Is hier dan geen rol weggelegd voor het pas opgerichte OPB? Moet het OPB zijn taak dan niet uitbreiden van enkel promotie van Brussel in Vlaanderen naar een meer internationale promotie?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : De hoofdintentie van dit beleid is om Brussel veel meer bij evenementen te betrekken. Dat begint bij de naamvorming, ook in het buitenland. We spreken over Vlaanderen-

Landuyt

Brussel en niet alleen over Bruxelles-Wallonie. Vroeger was er de meer ideologische opstelling.

Om praktische redenen en onder druk van al wie me lessen wil geven inzake promotie en professioneel werken, heb ik dit in mijn stijl die soms als een provocatie wordt beschouwd, aangepast en spreken we van Vlaanderen-Brussel. Overal waar we Brussel kunnen benadrukken, doen we dat. Hoe verder men uit Brussel weggaat, hoe meer menervaart dat Brussel als de herkenbare toegangspoort voor Vlaanderen wordt beschouwd.

We hebben dit ook vertaald in de Brusselse instellingen en het samenwerkingsverband BITC. De 5 miljoen frank die we daarin investeren worden gelinkt aan de tewerkstelling van twee Nederlandstaligen binnen het BITC waardoor we ook in de topstructuur aanwezig zijn. Vroeger wenste men geen samenwerking, wilde men geen geld geven en bleef de scheiding bestaan. Nu is er op structureel vlak de 5 miljoen frank en de projectmatige samenwerking die er vroeger ook was. Men wilde immers via Toerisme Vlaanderen iets doen als er een evenement was in Brussel. Dit stond los van de algemeen heersende politiek van de stad Brussel die al dan niet tot Vlaanderen behoorde.

Deze projectmatige samenwerking wordt nu met veel meer vrijheid toegelaten. Zo werken we voor 2001 mee aan het Observatorium voor Brussels Toerisme en aan de zestalige brochure 'Brussel, mijn geheime tip'. Als daar dus fouten in staan, kunt u de voogdijminister daar zeker op aanspreken. We werken ook mee aan de Hotelgids, en aan specifieke persacties die eventueel worden georganiseerd. Voor al deze projecten is een budget uitgetrokken van 6,1 miljoen frank. Vlaanderen wendt dus een toeristisch budget van 11,1 miljoen frank aan in Brussel.

De brochure zelf was gericht aan professionals. De losbladige fiches uit deze brochure worden jaarlijks aangepast. Inzake kwaliteit gaat het in elk geval om een van de betere in zijn soort. In deze brochure zijn evenementen opgenomen met een vaste waarde. Wat bijvoorbeeld jonge bezoekers betreft, staat er een aangename passage in, over waar men de Vlaamse jeugd meestal kan vinden in Brussel. Het is dus niet zo dat die anti-Vlaamse intentie altijd aanwezig is. De vraag is dan hoe deze fouten, die ik zeker niet ontken, toch gebeuren. Wij dragen daar in geen geval toe bij. Ik heb in een artikel gelezen dat volgens de woordvoerder het OPT en Toerisme Vlaanderen betrokken zijn geweest bij de

opmaak van de brochure. Dat was dan toch een zeer magere betrokkenheid, want het productieproces was al volop bezig toen wij ons hebben geïnstalleerd. Ik beschouw dit incident veeleer als een uitnodiging om ons daar ook mee in te laten.

Ik hoed me voor teveel intentieprocessen. Dit betekent echter niet dat ik historische toestanden, die te wijten zijn aan bijvoorbeeld de afwezigheid van Toerisme Vlaanderen, uitsluit. Ik veronderstel echter dat men bij deze brochure is uitgegaan van een bestaand databestand. Dat bestand was blijkbaar iets te Franstalig en iets te weinig Nederlandstalig. Wijzelf zijn te laat in het project gestapt om dat cultuurverschil te maken. De uitnodiging is echter duidelijk : het databestand moet worden doorgelicht en aangepast.

Het BOIC zal alert moeten zijn inzake communicatie. Het krijgt daartoe de steun van de minister van Cultuur en van mezelf. Het moet er zich toe engageren zeer snel informatie door te geven. Het probleem van tijdelijke evenementen is echter dat die nogal variëren van periode. Ze zijn dan ook niet zo geschikt voor brochures voor professionele aanbieders. Andere brochures die meer zijn gericht op de gebruikers, zoals de evenementenbrochure en 'Brussel, mijn geheime tip', kunnen maar actueel en correct zijn als er een zeer snelle uitwisseling is van informatie. Daarover moeten nog betere afspraken worden gemaakt, ook met de initiatiefnemers van evenementen. We zullen er alles aan doen om dit goed te laten verlopen. We moeten echter nog wennen aan die alertheid.

Als antwoord op de vragen over het OPB heb ik een tekst ontvangen van minister Anciaux. Hij deelt mee van oordeel te zijn dat, naast het engagement en de bewakingsrol van Toerisme Vlaanderen, vooral de Vlaamse Gemeenschapscommissie haar vertegenwoordiging in de beheersorganen van het BITC moet aanwenden om een correcte en evenwichtige informatieverstrekking te bewerkstelligen. Tevens moet zij het wezenlijk belang benadrukken van duidelijke communicatie tussen de verschillende overheidspartners in dit samenwerkingsverband. U begrijpt dat ik niet de Vlaamse Gemeenschapscommissie kan aanporren of vertegenwoordigen. Minister Anciaux is daar beter voor geplaatst.

Minister Anciaux wenst ook werk te maken van een sterke communicatie en promotie van Brussel vanuit Vlaams perspectief. De oprichting van het Vlaams Communicatiecentrum in Brussel werd in zijn beleidsbrief aangekondigd. Ik meen te begrijpen dat we ons ervoor moeten hoeden communica-

Landuyt

tie en toerisme met elkaar te verwarren. We moeten daar duidelijke afspraken over maken, zo niet lopen we toch een zeker risico. De minister wil Brussel een duidelijke positie geven ten aanzien van Vlaanderen. De promotie is het domein van Toerisme Vlaanderen. In de activiteiten van onze buitenlandse kantoren nemen we dan ook Brussel als thema op.

Met de culturele wereld moet er een gesprek gevoerd worden over cultuurcommunicatie en wat wij toeristische promotie noemen. Als we niet oppassen doen we tweemaal hetzelfde, wat geen goede aanwending van overheidsgelden en van enthousiasme zou zijn.

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mijnheer de minister, uw analyse bevalt me. U zegt dat de TIB niet de intentie heeft alle Vlaamse initiatieven te verzwijgen. Ook ik geloof dat, al zijn er daar misschien wel wat minder betrouwbare individuen actief. In elk geval geloof ik dat het nog steeds loont om in een samenwerking te investeren. Het gaat dus eerder om een mentaliteitsverandering, die nodig is om Brussel altijd actief te verkopen, niet alleen als een Franstalige stad, maar ook als een stad met vele culturen.

Het is goed dat we een voet in huis krijgen. Zo kunnen we immers meer wegen op de besluitvorming in die organisatie. Ik neem akte van deze

goede voornemens. Ook uw collega in de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de heer Delathouwer, heeft hoopvolle perspectieven aangewezen.

Mijnheer de minister, er zijn echter ook nog problematische aspecten. U zegt dat onze financiële inbreng al bij al beperkt is, zodat we wel meewerken aan enkele projecten, maar niet aan alle. Dat zal ook in de toekomst waarschijnlijk zo blijven. Daarom zullen zich nog steeds zulke incidenten kunnen voordoen. Het lijkt me beter een algemeen overzicht te krijgen door een deelname op het niveau van de directie, zodat zulke voorvallen tot het verleden behoren.

Minister Renaat Landuyt : Het is goed dat u dit nogmaals benadrukt. Door onze structurele inbreng van 5 miljoen frank, die tot gevolg heeft dat er twee Nederlandstalige personeelsleden zijn en dat we in de leiding zijn opgenomen, hebben we ook de verantwoordelijkheid om hierover te waken. Het voordeel van dit incident is dat het een signaal is om er beter op te letten. De woordvoerder schermde immers meteen met het feit dat wij daar aanwezig zijn. We zullen die redenering omkeren, en zorgen dat we erbij betrokken zijn om incidenten te vermijden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident is gesloten om 17.30 uur.*
